

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 12 mei 2025 is de heer G. Read, hierna 'de speler', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd Feyenoord Rotterdam, hierna 'Feyenoord', – PSV Eindhoven op 11 mei 2025 schuldig heeft gemaakt aan het op onreglementaire wijze een tegenspeler, hierna 'de speler van PSV', die zich in duidelijke scoringspositie bevindt, beletten de bal te spelen, waardoor die scoringskans teniet wordt gedaan.

De aanklager betaald voetbal, hierna 'de aanklager', heeft via Feyenoord aan de speler een schikkingsvoorstel gedaan, inhoudende dat de speler met ingang van 12 mei 2025 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 1 (één) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijd(en) van de KNVB heeft gespeeld.

Dit schikkingsvoorstel is door de speler niet geaccepteerd, waarna de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de tuchtcommissie', is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op maandag 12 mei 2025. Zij heeft bij die gelegenheid de speler gehoord, bijgestaan door de heer mr. J. van Benthem, de gemachtigde, en de heer F. Boer, de teammanager van het eerste elftal van Feyenoord.

Tijdens de mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de tv-beelden.

2. Vordering van de aanklager

De aanklager start zijn betoog met het verzoek om de tenlastelegging aan te passen met dien verstande dat het in het schikkingsvoorstel genoemde jaartal van het verweten feit gewijzigd moet worden naar '2025' in plaats van '2024'. Voorafgaand aan de zitting is de tuchtcommissie reeds geïnformeerd over dit verzoek door de aanklager.

De aanklager is vervolgens van mening dat het aan de speler tenlastegelegde bewezen dient te worden geacht.

Met betrekking tot de vraag of sprake is geweest van een overtreding, beroept de aanklager zich op de verklaringen van de arbitrage, de spelers van PSV en de tv-beelden. De aanklager heeft hierbij aangegeven dat, als de tv-beelden in verhouding tot de verklaringen van de arbitrage een hele andere situatie laten zien waarbij leden van de arbitrage iets niet of verkeerd hebben gezien, dan afgegaan moet worden op de inhoud van de tv-beelden. Als dit niet het geval is en de tv-beelden ondersteunend van aard zijn, dan zouden de verklaringen van de arbitrage leidend moeten zijn. Het laatstgenoemde is volgende de aanklager in deze zaak het geval.

Uit deze verklaringen en tv-beelden komt volgens de aanklager naar voren dat de speler de bal eerst aanneemt, dat de bal vervolgens iets voor de speler komt en dat de speler van PSV met snelheid van achteren aan komt rennen en eerder bij de bal is dan de speler. Vervolgens komt de speler van PSV door een actie van de speler ten val. Volgens de aanklager gaat het dus om het onreglementair ten val brengen van de speler van PSV en uit de tv-beelden blijkt volgens de aanklager dat, op het moment dat

de speler de bal nogmaals wil spelen (na de eerdere aanname van de bal), hij met zijn been tegen het been van de speler van PSV komt waardoor deze ten val wordt gebracht. Volgens de aanklager kan hiermee worden aangetoond dat de speler een overtreding heeft begaan.

Vervolgens is de vraag of sprake is van een duidelijke scoringspositie en of een duidelijke scoringskans is ontnomen. Er zijn vier elementen waaraan dit getoetst wordt, te weten de afstand tussen de overtreding en het doel, de algemene richting van het spel, de waarschijnlijkheid om de bal in het bezit te houden of te krijgen en de plaats en het aantal verdedigers in de directe nabijheid van de overtreding. Naar de mening van de aanklager is, kijkend naar deze elementen in relatie tot de verklaringen in het dossier en de tv-beelden, sprake van het ontnemen van een duidelijke scoringskans.

De aanklager ziet geen reden om de strafeis te verhogen en acht een uitsluiting van 1 (één) wedstrijd uitsluiting passend en geboden.

3. Verweer van en namens de speler

Inleiding

Alvorens namens de speler inhoudelijk het standpunt wordt weergegeven, wordt gewezen op een procedureel punt. De data die zijn genoemd bij de verklaringen van de scheidsrechter, de heer D. Makkelie, hierna 'Makkelie', en assistent-scheidsrechter, de heer H. Steegstra, hierna 'Steegstra', zijn volgens de speler onjuist. Makkelie vermeldt 29 mei 2022 als datum waarop de verklaring is afgelegd en Steegstra vermeldt als wedstrijddatum 11 mei 2024. De speler laat het aan het oordeel van de tuchtcommissie hoe hier in dit tuchtproces mee moeten worden omgegaan.

Inhoudelijk standpunt

De speler verzoekt de tuchtcommissie hem vrij te spreken van het tenlastegelegde. Om in aanmerking te komen voor een rode kaart op basis van de strafcode 42 moet de speler de speler van PSV op onreglementaire wijze beletten de bal te spelen. Uitsluitend het ontnemen van een scoringskans is niet voldoende. Het zou moeten gaan om het op onreglementaire wijze ontnemen van een scoringskans. Over dit strafbaarheidselement stellen de Spelregels Veldvoetbal 2024/25 volgens de speler het volgende:

(..) een doelpunt voorkomt, of een tegenstander die zich, in algemene zin, in de richting van het doel van de overtreder begeeft, een duidelijke scoringskans ontnemt, door middel van een overtreding waarvoor een vrije schop moet worden toegekend.

Volgens de speler is hier geen sprake van een onreglementaire handeling. Hij stelt dat sprake is van een natuurlijke voetbalbeweging. Uit de tv-beelden blijkt volgens de speler dat hij de bal ontvangt van zijn keeper en dat hij de bal aanneemt. De bal is volgens de speler dan nog binnen zijn speelbereik. Na zijn aanname probeert de speler de bal met de binnenkant van zijn voet terug te spelen. De speler benadrukt hiermee dat hij in deze spelsituatie de speler van PSV niet wilde neerhalen of een scoringskans wilde ontnemen. Nadat de poging om de bal te spelen met de binnenkant van de voet van speler mislukt, zet hij zijn been op een natuurlijke wijze neer op het veld, aldus de speler. Volgens de speler is het de vraag wie op dat moment wie raakt. De speler stelt dat de speler van PSV van achter op de speler inloopt, zijn been zoekt en hem vervolgens aan de achterzijde van zijn been raakt waardoor hij ten val komt. Volgens de speler wordt de val nadrukkelijk niet door de speler, maar door de speler van PSV zelf veroorzaakt.

Zoals aangegeven, is volgens de speler geen sprake van een onreglementaire handeling, maar is sprake van een natuurlijke voetbalbeweging. Deze handeling van de speler is niet strafbaar en had geen rode kaart mogen opleveren. Deze zienswijze wordt volgens de speler impliciet bevestigd door de uitgevaardigde strafrichtlijnen zoals opgenomen in het Handboek Competitiezaken Betaald Voetbal seizoen 2024/25, hierna 'de Richtlijnen'. De speler verwijst naar paragraaf 3.5 van de Richtlijnen (Richtlijn straffen spelers) met betrekking tot het ontnemen van een duidelijke scoringskans waarbij het volgens de speler opvallend is dat de spelsituatie in deze zaak niet wordt genoemd onder strafcode 42 A, B en C.

Ter verdere ondersteuning van het standpunt van de speler, verwijst de speler naar de uitspraken van de tuchtcommissie van 22 november 2018 (R. Cabral) en 20 december 2019 (J. Clasie). Uit deze jurisprudentie volgt volgens de speler onmiskenbaar dat het moet gaan om het op onreglementaire wijze, middels een overtreding, beletten van een tegenspeler de bal te spelen. In beide zaken werd

geconstateerd dat er geen sprake was van een overtreding c.q. onreglementaire handeling zodat de spelers werden vrijgesproken, aldus de speler.

Tot slot kan volgens de speler in deze zaak ook nadrukkelijk worden getwijfeld of de speler van PSV zich tijdens de spelsituatie begaf in de richting van het doel. Volgens de speler blijkt uit de tv-beelden dat de speler van PSV schuin op de speler afloopt en rolt de bal duidelijk door tot ver naast het doel. Volgens de speler zou de speler van PSV een voorzet op zijn medespeler nodig hebben gehad, en dus een extra handeling, om een scoringskans te creëren zodat de verdediging mogelijk nog kon ingrijpen.

Nu de speler van mening is dat geen sprake is van een onreglementaire handeling én geen sprake is van het ontnemen van een scoringskans is volgens de speler strafcode 42 niet overtreden door hem. De speler verzoekt de tuchtcommissie dan ook om hem vrij te spreken van het aan hem tenlastegelegde.

4. Vrijspraak

De tuchtcommissie acht het aan de speler tenlastegelegde niet bewezen. De niet-bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- De inhoud van het dossier;
- Het verweer van de speler op zitting;
- De op zitting getoonde tv-beelden.

5. Het inhoudelijk oordeel van de tuchtcommissie

Wijziging tenlastelegging en onjuistheden verklaringen

Alvorens de tuchtcommissie tot de inhoudelijke beoordeling van de zaak komt, zal zij eerst ingaan op het verzoek van de aanklager om de tenlastelegging te wijzigen en het verweer van de speler met betrekking tot de onjuistheden in de verklaringen van leden van de arbitrage.

Met betrekking tot het verzoek van de aanklager om de tenlastelegging te wijzigen, wijst de tuchtcommissie dit verzoek toe nu sprake is van een kennelijke verschrijving en moet in de tenlastelegging het jaartal '2025' in plaats van '2024' worden gelezen.

Met betrekking tot het formele punt van de speler over de onjuistheden in de verklaringen van Makkellie en Steegstra, stelt ook de tuchtcommissie vast dat deze verklaringen op de door de speler genoemde punten onjuist zijn. Bij de verklaring van Steegsma is sprake van een kennelijke verschrijving en zal eveneens het jaartal '2025' in plaats van '2024' worden gelezen. Bij de verklaring van Makkellie is sprake van een datum die geheel anders is dan de speeldatum. Echter, gezien het feit dat deze onjuistheden de speler niet in zijn verweer hebben geschaad, zal de tuchtcommissie hier geen tuchtrechtelijke gevolgen aan verbinden.

Inhoudelijk standpunt

Op basis van de tenlastelegging zou de speler zich schuldig hebben gemaakt aan het op onreglementaire wijze de speler van PSV, die zich in duidelijke scoringspositie bevond, beletten de bal te spelen, waardoor die scoringskans teniet werd gedaan.

Voor wat betreft de vaststelling of er sprake is van een overtreding, het op een onreglementaire wijze beletten de bal te spelen, overweegt de tuchtcommissie als volgt.

Voor het strafbaar zijn van overtredingen is, gelet op artikel 19 lid 2 Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal, hierna 'RTBV', opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid vereist. Naast opzet volstaan daarmee verschillende vormen van schuld in ruime zin voor strafbaarheid. Met het woord schuld in artikel 19 lid 2 RTBV wordt bedoeld op aanmerkelijke (min of meer grove) schuld. Door naast het woord schuld ook de woorden nalatigheid en onzorgvuldigheid te vermelden zijn bovendien lichtere vormen van schuld voldoende voor strafbaarheid.

De tuchtcommissie heeft niet de overtuiging dat sprake is van opzet of aanmerkelijke (min of meer grove) schuld. Nu bij de term 'nalatigheid' eveneens sprake is van een vorm van onzorgvuldigheid rest volgens de tuchtcommissie de vraag of de speler onzorgvuldig heeft gehandeld.

Uit de tv-beelden die op de zitting zijn getoond blijkt naar het oordeel van de tuchtcommissie dat de speler de bal van de keeper ontvangt en de bal aanneemt. De bal is dan nog binnen zijn speelbereik. De speler wil vervolgens deze bal met de binnenkant van zijn voet spelen, maar is hierbij – net – te laat, omdat de speler van PSV net daarvoor de bal voor de speler wegtikt en vervolgens over het been van de speler ten val komt. De tuchtcommissie stelt op grond van de tv-beelden ook vast dat de speler nadat hij de bal wil spelen zijn been en vervolgens zijn voet op de grond zet.

Ten aanzien van de verklaringen van de arbitrage waaruit naar voren komt dat de speler met een 'uitgestoken' been naar voren de bal wilde spelen en de speler van PSV met zijn been raakt waardoor deze ten val komt, oordeelt de tuchtcommissie dat dit niet op die wijze uit de tv-beelden is op te maken. De tuchtcommissie oordeelt namelijk op grond van de tv-beelden dat de speler op een 'natuurlijke' wijze – en niet met een uitgestoken been – de bal probeerde te spelen en vervolgens zijn been en voet op de grond zet. Op de vraag wie op dat moment wie heeft geraakt, is de tuchtcommissie van oordeel dat de speler van PSV contact maakt met het been van de speler en daardoor ten val komt en niet andersom. Uit de tv-beelden blijkt dat de speler van PSV al vóór het contact met de speler in ieder geval met zijn linkerbeen in de lucht hing en vervolgens zijn lichaam naar links draaide en daarmee al leek te anticiperen op een val.

Naar het oordeel van de tuchtcommissie zou, ondanks het bovenstaande, alsnog sprake kunnen zijn van een onreglementaire handeling nu de speler onzorgvuldig zou kunnen hebben gehandeld en daarmee strafbaar geweest zou kunnen zijn. Echter, de tuchtcommissie oordeelt op basis van de tv-beelden dat de speler niet onzorgvuldig heeft gehandeld, omdat a. de bal na zijn aanname binnen zijn speelbereik was en b. de speler deze bal met een normale voetbalbeweging met de binnenkant van zijn voet wilde spelen en c. de speler zijn been en voet op de grond zette en zijn been niet op een onnatuurlijke wijze lijkt uit te steken. De tuchtcommissie heeft niet de overtuiging dat deze wijze van het aangaan van het duel onzorgvuldig is geweest, ook niet kijkend naar de mate van inzet van de speler.

Op basis van de feitelijke omstandigheden zoals deze hierboven zijn geschetst heeft de tuchtcommissie, zoals gesteld, niet de overtuiging dat de speler onzorgvuldig heeft gehandeld als bedoeld in artikel 19 lid 2 RTBV en daarmee schuld (in ruime zin) heeft aan de gedraging. Dit betekent dat de tuchtcommissie in het licht van de tenlastelegging tot het oordeel komt dat de speler niet op een onreglementaire wijze heeft belet de bal te spelen.

Gelet op het bovenstaande, komt de tuchtcommissie niet toe aan het oordeel of sprake is geweest van het ontnemen van een duidelijke scoringskans en wordt het aan de speler tenlastegelegde niet bewezen verklaard.

6. De beslissing

De speler wordt vrijgesproken van het aan hem tenlastegelegde.

Aldus beslist op maandag 12 mei 2025 door mevrouw mr. R. M. Tamminga, voorzitter, en de heer R. Stolte en de heer B.W.P. van den Broek, leden, bijgestaan door de heer mr. M. Faouzi secretaris.